

2,31/1.

(Dz. Urz. GUM z d. 18.III.29 № 2 poz. 9)

Przepisy legalizacyjne o pojemnikach.

Pojęcie pojemnika.

Na podstawie artykułów 11-go i 16-go dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. poz. 211 i Dz. U. R. P. r. 1928 poz. 661) oraz §-u 19-go ustawy Rzeszy Niemieckiej o miarach (Mass- u. Gewichtsordnung) z dnia 30 maja 1903 r. (R. G. Bl. str. 349) i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. poz. 166) zarządzam co następuje:

§ 1.

Pojemniki są to wzorce objętości wklęsłe, t. j. takie, w których ciało mierzone ogranicza się częściowo wewnętrzną powierzchnią wzorca, a częściowo pewną płaszczyzną swobodną, wyznaczoną już to przez brzeg pojemnika, już to zapomocą wskaźników (reperów, znaków) na ściankach pojemnika. W pojemnikach ramowych ciało mierzone ograniczone jest przez samą ramę jako pobocznice i dwie płaszczyzny, z których jedna jest wyznaczona przez górny, a druga przez dolny brzeg ramy.

Przez pojemniki w ścisłym znaczeniu (pojemniki właściwe) rozumie się narzędzia specjalnie przeznaczone do mierzenia, a więc nie te naczynia, które, zasadniczo służąc do innego użytku (beczki, konwie do mleka, kadzie fermentacyjne i t. p.), mogą również, o ile są wywzorcowane, być użyte do mierzenia w pewnych określonych warunkach (POM poz. 2,4). Naczynia te, o ile są wywzorcowane, zwa się pojemnikami niewłaściwymi.

Pod względem kształtu pojemniki dzielą się na pojemniki graniaste (POM poz. 2,314), przeznaczone do odmierzania większych ilości ciał mniej cennych, i pojemniki kształtu krągłego (POM poz. 2,32), t. j. takie pojemniki, których przestrzeń miernicza ograniczona jest ciałami o kołowym przekroju poziomym.

Pojemniki, w których wywzorcowano więcej niż jedną miarę, noszą nazwę menzur.

Pod względem dokładności pojemniki dzielą się na pojemniki zwyczajne, pojemniki dokładniejsze i pojemniki wysokiej dokładności (kolby, pipety i t. p.).

§ 2.

Przepisy niniejsze wchodzi w życie od dnia ogłoszenia. Jednocześnie uchyla się Przepisy o warunkach legalizowania pojemników: Pojęcie pojemnika (POM poz. 2,31).

Warszawa, dnia 23 lutego 1929 r.

DYREKTOR GŁÓWNEGO URZĘDU MIAR:

L. S.

(—) inż. Z. Rauszer

GUM № 29. I. 388. 1.

Przepisy obowiązujące w miernictwie.

Czasopismo wydawane przez Główny Urząd Miar.

Warszawa, dnia 25 marca 1929 r.

Układać w porządku wielkości liczb tytułowych.

Cena 10 groszy.

№ 457.

